

[Henriette Crone.]

vendes Fløde eller Mælk i behandlet eller ubehandlet Form, ikke kan medføre, at „Ice-Cream“ kan betegnes som et Mejeriprodukt, og at Fremstillingen af „Ice-Cream“ derfor ikke falder ind under den citerede Bestemmelse i Margarine-loven.“

I Tillid hertil, hedder det videre, har man da anlagt Fabrikker, i hvilke man har staaende Kapitaler til Beløb af 40 000—100 000 Kr. Man har altsaa startet disse Fabrikker i god Tro og af Landbrugsministeriet faaet bekræftet, at det var fuldt ud lovligt. Jeg finder derfor, det er aldeles uhørt, at der saa, ganske kort Tid efter, vedtages en Lov, efter hvilken det er forbudt at fortsætte med Fabrikationen. Jeg synes, der skal meget stærke Argumenter til for at gaa til et saa ekstraordinært Skridt, og jeg beder ærede Medlemmer betænke, hvorledes det vilde gaa, hvis man bar sig lige saadan ad paa andre Omraader: hvilket Virvar vilde der ikke blive, hvilken Utryghed indenfor de forskellige Erhverv!

Vi kendte fra Begyndelsen Partiet Venstres og det radikale Partis Stilling til Lovforslaget, en Stilling, der efter min Mening ikke har meget at gøre med de liberalistiske Ideer, som de to Partier ellers forfægter. Derimod maa jeg sige, at det konservative Partis Kapitulation er kommet over os som en Bombe, thi det konservative Parti har været langt mere blodtørstigt overfor Mejerierne, end vi i vor vildeste Fantasi kunde tænke os at være det. Vi har intet imod, at Mejerierne tilvirker Flødeis, vi har intet imod, at de i Konkurrence med andre Virksomheder fuldkommen slaar disse, men det skal være paa lige Fod, ikke ved Hjælp af et Monopol. Naa, det konservative Parti maa naturligvis selv om at klare sine forskellige Standpunkter, men jeg vil blot her understrege, at det konservative Parti sammen med Socialdemokratiet kunde have forhindret den Uretfærdighed, som man nu er i Færd med at begaa over for en lille Kreds af Landets Borgere. Man skulde tro, at det konservative Parti, der staar som Forsvarer for Privatkapitalen, her havde langt større Interesser at varetage end vi. Her er Tale om Penge, og Eksemplerne fra Udlandet viser endda, at det er store og mange Penge, der kan tjenes. Fra et samfundsmæssigt Synspunkt kan man sige, at det for saa vidt kan være lige meget, enten det er Ravnene eller Kragerne, der tager Pengene; der bliver hverken mere eller mindre Arbejde ved Isfabrikation, enten Isen bliver lavet paa Mejerierne, i Margarinefabrikkerne eller andre Steder. Men vor

Stilling er dikteret ud fra et rent og skært Retfærdighedssynspunkt, og her er man i Færd med at begaa en Uretfærdighed. Den vil vi ikke være med til at tage Ansvar for.

Hvad angaar Fabrikloven, lægger jeg ikke Skjul paa, at jeg ikke ser nogen som helst Grund til, at Mejerierne er holdt udenfor denne i al Almindelighed, og man skulde tro, at Mejerierne, naar de nu fik en saadan fed Bid som den, man her er i Færd med at give dem, vilde være glade og ikke yderligere forlange at blive monopoliserede. Man skulde synes, de maatte sige Tak til for det, de faar; men det har jo ikke været nok for dem, de vil ikke alene for den almindelige Mejerivirksomheds Vedkommende, men ogsaa med Hensyn til Fabrikation af Flødeis holdes udenfor Fabrikloven. Nu har ganske vist Ministeren stillet et Ændringsforslag, som er tiltraadt af Udvalgets Flertal, hvorefter Hærdningsrummene falder ind under Fabriktilsynet. Dette er naturligvis tænkt som en Imødekommen overfor vor Kritik, men det, som man giver med den ene Haand, tager man rigtignok med den anden, idet man gennem denne Ændring giver Mejerierne en yderligere Særstilling. Det oprindelige Lovforslag fastslog:

„For saa vidt Fremstillingen af Flødeis foregaar paa et Mejeri og indgaar som et naturligt Led i dettes Drift, henregnes Fremstillingen til Mejerivirksomhed . . .“

Ifølge det stillede Ændringsforslag udgaar Ordene:

„og indgaar som et naturligt Led i dettes Drift“.

Det vil sige, at selv om et Mejeri starter et Anlæg til Tilvirkning af Ice-Cream, fuldkommen isoleret fra den øvrige Mejerivirksomhed, er ogsaa dette udenfor det almindelige Fabriktilsyn. Saa vidt jeg ved, beskæftiger man sig for Tiden med Forarbejder til en Revision af Fabrikloven, og det vilde derfor have været rimeligt, om man havde afventet Resultatet af dette Arbejde.

Som det fremgaar af Betænkningen, og som jeg allerede har sagt, indeholder Lovforslaget ogsaa visse Goder for Forbrugerne. Saaledes er Bestemmelsen om, at Landbrugsministeren kan fastsætte, at Produktet skal indeholde en vis Fedtprocent, en udmærket Bestemmelse, vel at mærke, hvis denne Fedtprocent bliver sat saa højt, at det faar nogen virkelig Betydning. Jeg kunde godt lide at faa at vide af den højtærede Landbrugsminister, dels om Ministeren vil benytte sin Ret til at fastsætte en vis Fedtprocent, dels ogsaa, hvor lavt han har tænkt sig at sætte den. Efter de